

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 2. Deus causa peccati esse non potest.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

Per digressionem indicantur rationes, ob
quas Deus permittat peccata ho-
minum.

§. II.

Deus causa peccati esse non potest.

Verum dicet aliquis, ut quid Deus reli-
quit in nobis istam male ominatam pec-
candi libertatem? Si tantopere nos diligit, ut
deprædicatur, cur non adimit nobis id, quo
efficimur miserimi? Cur non potius effusio-
ne sanguinis sui & cruciatuum tolerantia
obstruit malorum omnium fontem, quam
remedium illis affert? Brevem hic digressio-
nem instituere necessarium arbitror ut obje-
ctioni tam rudi tam imperitæ respondeam.
Præsupponendum est conformiter ad ea quæ
dicturi sumus, Deum non solum autorem &
causam peccati non esse, sed omnino esse non
posse nisi se ipsum destruat, ut SS. Patres lo-
quuntur. Nimirum res nulla prorsus tam est
contraria alteri & repugnat, quam peccato
Deus; ipse siquidem infinita est sapientia &
bonitas; peccatum autem summa creatæ vo-
luntatis perversitas, summa malitia. Deus ni-
hil odit eorum quæ fecit, sacra Scriptura te-
ste: Sap. ii. quomodo igitur facere peccatum
potest, a quo tantopere abhorret, ut, sicut
Pro-

Propheta ait : *Respice ad iniquitatem*
possi? Amos I. Qui modus loquendi figu-
 rat aversionem maximam quam ab aliquo
 habet. Quæ verò reperiri potest par aversi-
 illi quâ Deus peccatum detestatur, & quæ
 cogitari verba possunt, quibus illa suffic-
 ter exprimatur? Præterea adjungit S. Jacobus
Deus intentator malorum est: ipse autem nul-
nem tentat. cap. I. Hoc est, non modo Deus
 non cogit nos ad peccandum, ut blasphemus
 hæretici, sed nec excitat in nobis motum
 lum aut impulsum ad peccatum, immo nos
 incidere permittit in ullam peccandi occa-
 sionem eo animo ut peccatum committe-
 mus. Hujusmodi enim aliena sunt a Patre
 misericordiarum, cui nihil æque curæ est ac
 salus omnium. Illius potius opus est capi-
 lis hostis nostri, qui nihil aliud quarit quam
 ruinam & perditionem nostram. Qui fieri
 potest ut ad peccatum nos incitet, qui omni
 sanguinem suum profudit pro nobis in Cru-
 centa flagellatione, in spinarum coronatione,
 in extremo Crucis supplicio, ut nos a pecca-
 to retraheret, & suorum horrore cruciatuum
 peccati nobis horrorem incuteret? Qui potest
 in nobis autor esse peccati, qui contra
 & juratum bellum gerit contra peccatum?
 Qui illud omni pœnarum genere prosequi-

tur? Q
 plicio
 tandu
 bus pr
 ficier
 re veli
 tatis &
 mines
 ore sa
 loquit
 diabol
 spema
 Deus
 deside
 ne dese
 di sup
 delita
 qui ne
 quid, a
 ferno
 ravit?
 imma
 tam es
 Fulgen
 jus est
 pinio
 Deum
 tatis il

tur? Qui illud vetat æternorum gehennæ suppliciorum comminatione? Qui ad illud evitandum non cessat nos divinis inspirationibus prævenire, gratijs adjuvare abunde sufficientibus, si tantillum operæ nostræ conferre velimus? Quare larvam quamdam divinitatis & umbram objiciunt nobis infani homines, qui Deum autorem peccati faciunt; ore sacrilego & ferinâ voce pronuntiant, ut loquitur Doctor Canus, aut ut alij rectius diabolico & infernali Spiritu afflati tam blasphemias vece eructant. Qualis obsecro ille Deus est qui tam efferato puniendi fertur desiderio, ut ad peccatum impellat homines ne desit occasio de iisdem exquisita fumen- di supplicia, & assumpto justitiæ titulo, crudelitatis notam effugiat? Qualis ille Deus, qui negat & destruit seipsum, præcipiens aliquid, ad cuius contrarium cogit: addicens inferno eos qui faciunt quod faciendum imperavit? Quis unquam Phalaris aut Busiris tam immani crudelitate desævivit in suos? *Insensatum esse necesse est*, scribit ad Monimum S. Fulgentius, *credere Deum voluisse punire cuius est autor*, Detestanda atque execranda opinio est, adjungit S. Prosper, persuadere sibi Deum autorem esse alicujus perversæ voluntatis illam imperando aut procurando, aut quod

quod peius est, ad eam cogendo. *Lex Domini immaculata, iudicia vera sanctificata in se ipsa.* consilia eius sancta & recta, plene bonitatis. Non est divinitatis quæ tota facta est, præcipere adulteria, sed condemnare: non ad ea incitare homines, sed propter commissa punire; alioquin addit idem S. Doctor, necesse est dicere de Deo quod ne dicimus eundem de diabolo; hic enim licet malus, non tamen est autor sed suggestor duntaxat & creator malæ nostræ voluntatis: sufficientes occasiones nobis præbere, escam peccandi præcipere; at Deus etiam nos instigaret, urgeatque ad peccandum. Idcirco omnis Theologia insurgit contra tam perniciosam doctrinam velut contra exitialem pestem ab inferorum sedibus eructatam: sacrosancta concilia & œcumenicæ synodi eam execrantur, & anathemate feriunt: Sancti Patres unanimes consensu ad orbem, unde erupit, reprobant.

§. III.

Rationes, ob quas Deus peccata permittit.

Verum, etsi Deus nec sit nec omnino esse possit causa peccati: etsi nos nec cogat nec impellat, nec pertrahat ad peccandum: quidem multis modis ab eo nos avocantur.